

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **J.S.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. G.N., advokátkou v N., proti odporcovi **Daňovému úradu II**, N., **o určenie, že záložné právo nevzniklo a o vydanie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9 C 182/2007, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. decembra 2007, sp. zn. 6 Co 205/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolací súd dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Nitre uznesením z 23. augusta 2007, č.k. 9 C 182/2007-64 predbežným opatrením zakázal odporcovi vykonať právne úkony smerujúce k výkonu záložného práva, ktoré zriadil svojim rozhodnutím na zabezpečenie daňového nedoplatku S.K., r.č. X., bytom N. na nehnuteľnostiach: bytu č. X., nachádzajúcom sa na X. nadzemnom podlaží bytového domu v N., sup. č. X. na parc. č. X. – zast. plochy a nádvoria o výmere 188 m² a parc. č. X. zast. plochy a nádvoria o výmere 192 m², parc. č. X. – zast. plochy a nádvoria, o výmere 187 m² a parc. č. X. – zast. plochy a nádvoria o výmere 190 m² a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch, parc. č. X. – zast. plochy a nádvoria o výmere 188 m² a parc. č. X. zast. plochy a nádvoria o výmere 192 m², parc. č. X. – zast. plochy a nádvoria o výmere 187 m², parc. č. X. – zast. plochy a nádvoria o výmere 190 m², vo výške 786/44518, nachádzajúce sa v kat. území N., zapísané na LV č. X. Správy katastra N., a to najmä zakázal odporcovi začať s daňovou exekúciou predajom vymenovaných nehnuteľností, resp. pokračovať s vykonávaním daňovej exekúcie predajom vymenovaných nehnuteľností, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na súde pod sp. zn. 9 C 182/07 o určenie, že

záložné právo nevzniklo. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 76 ods. 1 písm. e/, f/ v spojení s § 102 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Nitre uznesením z 20. decembra 2007, sp. zn. 6 Co 205/2007 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že návrhom je uplatnený nárok, vyplývajúci u osobitnej (finančnej) činnosti štátu a jeho daňových orgánov plniacich úlohy štátu. Dospel k záveru, že nie je daná právomoc súdu podľa § 7 ods. 1 O.s.p., ale je daná právomoc podľa § 7 ods. 2 O.s.p. v rámci správneho súdnictva podľa piatej časti O.s.p., keďže sporné rozhodnutie odporcu nie je vylúčené z preskúmania súdom. K návrhu na vydanie predbežného opatrenia uviedol, že v správnom súdnictve nemožno predbežné opatrenie vydať.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, ktorá navrhla uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že toto rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci z dôvodu, že ona nebola účastníčkou daňového konania ohľadne zriadenia záložného práva a teda nie je v postavení podriadenosti voči daňovému úradu. V danom prípade teda nejde o vzťah verejnoprávny medzi správcom dane a daňovníkom, ale o vzťah občianskoprávny medzi dvoma nezávislými subjektmi práva, z ktorého je jeden štát. Ona sa svojim návrhom podľa ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. domáha určenia, že záložné právo, ktoré zriadil odporca svojim rozhodnutím na zabezpečenie daňového nedoplatku S.K., na predmetných nehnuteľnostiach nevzniklo. Nepovažovala preto správne tvrdenie súdu o tom, že vec patrí do právomoci správneho súdnictva podľa § 7 ods. 2 O.s.p. V dôvodoch dovolania podrobne odôvodňovala dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ako aj rozhodnutia vo veci samej.

Odporca sa vo svojom vyjadrení v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím odvolacieho súdu a jeho správnymi právnymi dôvodmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd buď v ňom vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa), je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

Navyše je potrebné uviesť aj tú skutočnosť, že prípustnosť dovolania vylučuje aj ustanovenie § 239 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že predmetom konania je uznesenie o predbežnom opatrení.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

prípade odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa osobitne zamerával na otázku, či v prejednávanej veci nebola postupom súdu navrhovateľke odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd tým, že zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, neodňal navrhovateľke svojim postupom ako účastníčke konania možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Svoje procesné práva môže navrhovateľka uplatňovať v ďalšom konaní vo veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu nie je konečné, a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Obdobne môže uplatňovať svoje hmotnoprávne námietky, týkajúce sa právneho posúdenia veci.

Dovolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že podľa ustálenej súdnej praxe skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Odporca však nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy konania (§ 151 ods.1 O.s.p.) a preto mu ich dovolací súd nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: